

Univerzita Karlova v Praze
Právnická fakulta

**Spory o doménová jména – právní úprava a rozhodovací praxe
eských soudních i mimosoudních orgán**

Studentská vědecká a odborná činnost

Kategorie: magisterské studium

2015
VIII. SVO

Autor: Ferdinand Fořt

estné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do VII. ročníku Studentské vědecké a odborné společnosti (SVO) vypracoval samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla předložena do předchozích ročníků SVO či jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním ve vlastní neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Praze dne

.....
Ferdinand Fořt

OBSAH

Úvod.....	4
1. Doménové jméno.....	4
2. Právní povaha doménového jména.....	5
3. Registrace doménového jména.....	7
4. Nežádoucí jevy spojené s doménovými jmény.....	8
5. Principy ochrany doménových jmen.....	10
6. Spory o doménová jména v České republice.....	12
6.1 Spory mezi CZ.NIC a držitelem doménového jména.....	13
6.2 Spory mezi držitelem doménového jména a třetí osobou.....	14
6.2.1 Řešení spor formou rozhodčího řízení.....	14
6.2.2 Mimosoudní řešení spor.....	15
6.2.3 Soudní řešení spor.....	16

Úvod

Předkládaná práce má p nejméněm dva cíle. Zaprvé seznámit čtenáře se základními pojmy a principy doménových jmen z hlediska práva (technické hledisko se snažím omezit na nejnужnější minimum). Druhým cílem je pak přehled o aktuálních změnách a otázkách spojených s právem doménových jmen a sporů o doménová jména, a už se jedná o změny, které přinesl s účinností od 1. ledna 2014 nový občanský zákoník i změny reagující na vyvíjející se judikaturu Nejvyššího soudu. A koliv je práce primárně zaměřená na české prostředí, tak v této značně globální a globalizované problematice nelze opomenout ani zahraniční úpravy.

1. Doménové jméno

Doménová jména neboli internetové domény (dále jen „domény“ i „doménová jména“) jsou jednoznačným slovním identifikátorem internetových služeb (kromě názvů internetových stránek mohou být používány také pro další služby jako je ftp nebo e-mail). Domény jsou tvořeny posloupností několika částí oddělených tečkami, přičemž se postupuje od nejkonkrétnějšího k nejobecnějšímu. Poslední je vždy tzv. doména nejvyššího řádu (top-level domain, TLD), která popisuje například zemi, kde je doména registrována (tzv. národní domény, ccTLD) i skupinu organizací¹ apod. Soukromé subjekty si mohou zpravidla zaregistrovat až tzv. doménu druhé úrovně (například *seznam.cz*, kde „cz“ je doménou nejvyššího řádu a „seznam“ doménou druhé úrovně). Domény jsou tedy organizovány hierarchicky a správce vyšší úrovně musí vždy delegovat správu nižší úrovně jinému správci. Nejvyšší úroveň, jež stojí ještě nad doménou nejvyššího řádu je tzv. DNS root domain, která je spravována neziskovou zastupující organizací ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) s centrálou v Marina Del Rey v Kalifornii.

¹ U těchto tzv. obecných neboli generických domén (gTLD) jako je například .com, .net, .info však doména nemusí mít žádný zvláštní význam (tzv. neomezené gTLD), jiné generické domény jsou však přídělovány podle omezujících pravidel (sponzorované gTLD), například doména .aero je vyhrazena pro leteckou dopravu. ICANN umožňuje subjektům s dobrým jménem si zaregistrovat doménu první úrovně za poplatek 185.000 USD ročně. Heslo „Generic top-level domain“. *Wikipedia*, nedatováno. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Generic_top-level_domain> [cit. 30. 3. 2015]

V doménových jménech lze používat jen poměrně omezenou část znaků:² znaky anglické abecedy, číselnice a pomlčka (každá část jména však nesmí končit ani začínat pomlčkou).³ Vzhledem k tomu, že domény nemají jen čistě technickou funkci, ale též významné funkce ekonomické a obchodní a také vzhledem k podstatně omezenému množství atraktivních doménových jmen, mohou být i samostatné domény bez jakéhokoliv dalšího obsahu velice cennou věcí. Jelikož je internet stále více dominantním prostředkem komunikace lidí s okolním světem a jelikož se stále zvyšuje objem finančních transakcí s internetem souvisejících, tak nelze předpokládat, že by se hodnota doménových jmen v budoucnu snižovala, spíše naopak. Je proto logické, že o doménová jména často vznikají spory, jimiž se budu v této práci zabývat.

2. Právní povaha doménového jména

Právní povaha doménových jmen a ostatně obecně celého internetu je velice problematická a názory na ni jsou často protichůdné. Při neexistenci bližší právní úpravy doménových jmen⁴ je třeba používat obecné právní předpisy, které často nemohou zachytit specifické vlastnosti doménových jmen. Proto jsou pro doménová jména, jejich registraci a spory z nich velice důležitá pravidla přijímaná správci domén nejvyššího řádu (tzv. soft law).

Podle starého občanského zákoníku bylo doménové jméno svou právní povahou pokládáno buďto za právo (konkrétně relativní subjektivní právo jeho majitele vůči registrátorovi⁵) nebo za jinou majetkovou hodnotu (konkrétně nechráněný nehmotný statek), oboje dle § 118 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku, přičemž teorie nebyla v tomto směru

² Od roku 2010 však byla uvedena do provozu doménová jména v jiných než latinských znakových systémech, jako je například azbuka, arabština nebo čínština. Choe Sang-Hun, Net Addresses to Make Use of Non-Latin Scripts. *New York Times*, 30. 10. 2009. Dostupný z WWW:

<http://www.nytimes.com/2009/10/31/technology/31net.html?_r=0> [cit. 30. 3. 2015]

³ Správce české domény CZ.NIC dle každé dva roky průzkum, zda mají být zavedeny v doménových jménech háčky a čárky. Tato změna by sice podstatně zvýšila množství možných doménových jmen, ale na druhou stranu by zvýšila riziko cybersquattingu, typo-squattingu apod. (viz dále) a rovněž by se navýšilo množství soudních sporů. Autor neuveden, IDN - Internationalized domain names. *CZ.NIC, správce domény CZ*, nedatováno. Dostupný z WWW: <<http://www.hacky.cz/>> [cit. 30. 3. 2015]

⁴ Slovní spojení „Doménové jméno“ není zmíněno v žádném ústředním zákonném předpise, pouze v několika vyhláškách. V tomto směru však ČR není výjimkou, naopak dle autorovi dostupných informací nalezneme doménové zákony pouze v USA (Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA), Truth in Domain Names Act) a Finsku (Domain Name Act). Na úrovni EU a pouze ve vztahu k doméně .eu jsou pak doménová upravena Nařízením Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. 4. 2004.

⁵ SEHNÁLEK, David. Právní povaha doménového jména. *IT Právo – server o internetovém a počítačové právu*, 20. 5. 2003. Dostupný z WWW: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>> [cit. 30. 3. 2015]

zcela jednotná, ale nejast ji se p iklán la ke druhé možnosti.⁶ Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3407/2010 z 19. dubna 2012 však zase sm ovalo spíše k první variant . Podle staré právní úpravy se každopádn nejednalo o v c v právním smyslu, nemluvili jsme o vlastnickém právu a vlastníku doménového jména, nýbrž o právech podobných vlastnickému právu a držiteli doménového jména.⁷ Z toho d vodu nebylo p i obran možné argumentovat nedotknutelností vlastnického práva.⁸ A koliv se tedy dle teorie nedalo mluvit o absolutním právu, tak p esto ve chvíli registrace domény, toto právo de facto p sobí erga omnes, nebo registrace zakládá výlu né právo užívání doménového jména.⁹ Zárove má držitel právo s doménovým jménem voln nakládat, m že ho zejm. p evést na jinou osobu i dokonce z ídit zástavní právo, proto n kte í auto i navrhovali o právech k doménovým jmén m hovo it jako o quasi-vlastnickém právu.¹⁰

Podle sou asné právní úpravy se právní povaha doménového jména m ní, doménové jméno je nyní v cí podle § 489 zákona . 89/2012 Sb. ob anské zákoníku (dále jen „ob anský zákoník“ nebo „OZ“), nebo „v c [...] je vše, co je rozdílné od osoby a slouží pot eb lidí“. Konkrétn je pak doménové jméno bezpochyby v cí nehmotnou podle ustanovení § 496 odst. 2 OZ a v cí movitou podle § 498 odst. 2 OZ. V § 496 odst. 2 OZ jsou nehmotné v ci definovány jako „práva, jejichž povaha to p ipouští, a jiné v ci bez hmotné podstaty“, což v zásad odpovídá § 118 odst. 1 zákona . 40/1964 Sb. ob anského zákoníku („P edm tem ob anskoprávních vztah jsou v ci, a pokud to jejich povaha p ipouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty.“). Op t se tedy nabízí otázka, zda se bude jednat o práva i jinou v c bez hmotné podstaty, p i emž lze argumentovat pro ob možnosti. Dále není jasné, zda rozší ením definice pojmu v c došlo toliko k terminologickému posunu, který nebude mít výrazn jší praktický dopad na práva k doménovým jmén m nebo nová právní úprava p inese i praktické zm ny.

⁶ Na tom se shodují nap . GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé sout že na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opav 2013, s. 20 nebo SMEJKAL, Vladimír a kol. *Právo informa ních a telekomunika níh systém* . Praha: C. H. Beck 2004, s. 591.

⁷ Srov. Na ízení Komise (ES) . 874/2004 ze dne 28. 4. 2004. Zvlášt v neodborných publikacích a lánkách se však bylo možné setkávat i s ozna ením „vlastník“ nebo „majitel“.

⁸ Srov. Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. 4. 2012 a rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo 265/2009 ze dne 1. 3. 2010 ve stejné v ci. V tomto rozsudku Nejvyšší soud rovn ž vyjád il souhlas s definicí domény obsaženou v rozsudku Vrchního soudu, kterou také cituje: „jde v podstat jen o slovní i jinak p íjatelné vyjád ení kódové technické identifikace po íta e, p íp. skupiny po íta v síti...“

⁹ GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé sout že na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opav 2013, s. 20.

¹⁰ PELIKÁNOVÁ, Radka, ERMÁK jr.,Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde 2000, s. 49.

A koliv bych se p iklán l spíše k první možnosti, tak tato zm na p ece jen m že ur ité praktické zm ny (p edevším v judikatu e) p inést. Zatímco podle staré úpravy totiž bylo právo k domén právem relativním a nejednalo se o vlastnické právo (i podle názoru Nejvyššího soudu),¹¹ pak podle sou asného ob anského zákoníku právo k domén spadá pod absolutní majetková práva (ást t etí ob anského zákoníku)¹² a m žeme tedy hovo it o vlastnictví práv k doménovému jménu.¹³ Tím pádem by mohlo dojít ke zm n petitorní ochrany domény a mohl by být p ekonán kontroverzní rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. dubna 2012, který stanovil, že nelze soudním rozsudkem stanovit povinnost p evodu domény na oprávn nou osobu, práv z toho d vodu, že „doména žádné absolutní (výlu né) právo svému nositeli nezakládá“.¹⁴ Nov by se také podle n kterých autor mohla nabízet možnost použití reivindika ní žaloby.¹⁵ S tím však nelze zcela souhlasit, nebo žalobou na vydání v ci se domáhá vrácení v ci právoplatný vlastník na osob , která v c neprávem zadržuje (viz § 1040 odst. 1 ob anského zákoníku). V p ípad rozsudk z doménových spor však nelze o oprávn né osob uvažovat jako o právoplatném vlastníkovi, ale „pouze“ jako o osob , jejíž práva (nap . k ochranné známky i obchodní firm) byla porušena.

3. Registrace doménového jména

A koliv je doména podle nové právní úpravy v cí a m že s ní být vcelku voln disponováno, tak je t eba si uv domit, že samotná existence každého doménového jména je vždy podmín na smluvním vztahem mezi držitelem a správcem p íslušné domény (resp. registrátorem). Správcem eské domény .cz je neziskové zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, které mj. vede tzv. centrální registr doménových jmen.¹⁶ Samotná registrace

¹¹ Již zmín ý rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. 4. 2012.

¹² Pro p ípady práv (která jsou nov v cí nehmotnou) však ob anský zákoník nabízí jistý korektiv v § 979, který stanoví, že ustanovení týkající se v cných práv (Hlava II, ást t etí) se použijí „na práva však jen potud, p ípouští-li to jejich povaha a neplyne-li ze zákona n co jiného“.

¹³ Toto spojení nov používá i CZ.NIC, jinak se však stále drží zažitého výrazu „držitel doménového jména“, který budu v této práci také používat. Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz ú inná od 1. 3. 2015, s. 2. Dostupná z WWW:

<https://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_Pravidla_ADR_20150301.pdf> [cit. 30. 3. 2015]

¹⁴ Rozhodnutí bylo siln kritizováno a v rozhod ím ízení p ed Rozhod ím soudem p i HK R a AK R byly i po jeho vynesení p evody p iznávány. Jak tuto situaci ešil CZ.NIC viz kapitolu 6. ásti této stati.

¹⁵ Viz LAVRUSHIN, Konstantin V. Doménové jméno ve sv tle NOZ. *Rekodifikace & praxe* 1, 2013, . 5, s. 5. Dostupný z WWW:

<http://www.wk-rekodifikace.cz/images/emailing/casopisy/Rekodifikacepraxe_05_2013.pdf> [cit. 30. 3. 2015]

¹⁶ CZ.NIC mj. je také lenem sdružení EURid spravujícího doménu .eu. Doménou .eu se však v této práci dále zabývat nebudu, nebo toto téma by vydala na celou další samostatnou práci.

však probíhá prostřednictvím tzv. registrátorů, kterými jsou obchodní společnosti mající přístup do centrálního registru doménových jmen, jež spravují pro uživatele jejich doménová jména. Tito registrátoři se liší v nabízených službách i cenách a v úsilí jejich působení kolik desítek.¹⁷

Při registraci doménového jména se uplatňuje pravidlo, jež by se dalo nazvat modifikovaným českým pořekadlem „kdo dřív přijde, ten dřív registruje“ („first come first served“), tedy pravidlem absolutní priority. Jinými slovy se rozhoduje toliko podle času registrace a nezkoumá se, zda má osoba registrující doménu právo k označení tvořícímu doménu nebo zda tato osoba zasahuje do práv těchto osob. Vzhledem k velkému množství doménových jmen by totiž takové apriorní zkoumání jednak nebylo hospodárné a jednak by nebylo vhodné, aby správce domény, jakožto soukromoprávní subjekt prováděl takovouto předem žádnou „cenzuru“ a posuzoval oprávněnost žádosti.¹⁸ Pak však samozřejmě vznikají situace, kdy si na jedno doménové jméno činí nárok více osob, tímto spory se budou detailně zabývat v dalších kapitolách. V neposlední řadě je pak třeba dodat, že u české domény se na rozdíl od některých jiných států nezkoumá ani vztah žadatele k České republice.¹⁹

Výjimku z principu „kdo dřív přijde, ten dřív registruje“ představuje tzv. sunrise period, tedy období, kdy si danou nově vzniklou doménu nejvyššího řádu mohou registrovat pouze žadatelé s určitými zvláštními právy vyplývajícími zejména z ochranné známky. Zvlášť komplikovaná dvoufázová sunrise period byla použita při spouštění domény .eu.²⁰

4. Nežádoucí jevy spojené s doménovými jmény

Rozlišujeme hned několik různých způsobů, jak lze zneužívat doménových jmen a především pak principu „kdo dřív přijde, ten dřív registruje“. Nejznámějším a nejzávažnějším

¹⁷ Jak registrovat doménu .cz. CZ.NIC, správce domény CZ, nedatováno. Dostupný z: <<https://www.nic.cz/page/313/>> [cit. 30. 3. 2015]

¹⁸ Srov. SMEJKAL, Vladimír a kol. *Právo informací a telekomunikačních systémů*. Praha: C. H. Beck 2004, s. 604.

¹⁹ Správci národních domén, kteří zkoumají příslušnost k danému státu, jsou však spíše v menšině (např. Kanada, Francie, Španělsko, Finsko nebo Chile), jiné státy vyžadují alespoň domácí administrativní kontakt (Německo). Díky této liberálnosti slouží některé národní domény jako neoficiální domény pro jiný území, jako např. .la (Laos) pro Los Angeles nebo .tv (Tuvalu) pro televizní stanice. Pěkná přednáška JUDr. Ing. Michala Matějky přednesená v rámci přednášky Úvod do práva informací a telekomunikačních technologií na Právnické fakultě Univerzity Karlovy dne 4. 12. 2014.

²⁰ V první fázi si mohli domény s koncovkou .eu registrovat pouze držitelé ochranných známek, zeměpisných označení a veřejné orgány, v druhé fázi potom všichni z první fáze a vlastníci obchodních jmen, firem a příjmení. Až poté se mohl registrovat každý, kdo splnil obecné požadavky.

je případ, pro nějž se vžil název *cybersquatting*.²¹ Jedná se o situace, kdy držitel okupuje doménové jméno ke škodě držitele práva na označení (např. vlastníka ochranné známky) bez oprávněného zájmu a/nebo ve zlé víře. Opakovanou možností je tzv. *obrácený cybersquatting* (nebo také reverse domain hijacking), tedy případ kdy dochází k faktické monopolizaci příslušného označení, které má být mít i jiné legitimní využití. Jde například o situaci, kdy se ochranná známka globálního koncernu (popř. příjmení slavné osobnosti) shoduje s příjmením majitele domény a tento koncern si na základě ochranné známky doménu nárokuje (jako tomu bylo ve známých případech Krupp i Nissan).²²

Dalším negativním jevem je tzv. *typosquatting*, tedy případ, kdy si subjekt zaregistruje doménu zaměnitelnou s jinou doménou a spoléhá se na to, že podstatná část uživatelů internetu udělá při zadávání chybu a dostane se tak na jeho doménu, kde například umístí reklamu. Příkladem může být registrace adres jako alzasoft.com nebo google.com apod. To bývá obvykle posuzováno jako registrace ve zlé víře. V českém prostředí se takový případ vyskytl u domény wwwpaegas.cz, kterou si držitel zaregistroval spolu s dalšími obdobnými doménami (wwwannonce.cz, wwwatlas.cz, wwweurotel.cz). Soud to shledal nekalosoutěžním jednáním a uložil povinnost zdržet se užívání domény.²³

Za zmínku rovněž stojí praktika nazvaná *front running*. Jedná se o zneužití vyhledávacích doménových jmen ze strany registrátorů. Registrátor v tomto případě provozuje vyhledávací stránku, a pokud je do ní zadán dotaz na doménu, tak si ji sám zaregistruje a následně ji zájemci nabídne k prodeji. Tuto praktiku je však velmi obtížné prokázat (byl z ní obviňován například americký registrátor Network Solutions).²⁴ Podobným kuriózním případem je pak ještě tzv. *cybergripping*, který spoívá v tom, že si určitý subjekt zaregistruje doménové jméno, které kromě názvu společnosti i jejího výrobku apod. obsahuje také hanlivý výraz (např. „sucks“). Tuto doménu pak využívá k provozování internetových stránek s negativními názory na danou společnost i výrobek. Toto jednání však bude ve většině případů kryto

²¹ Evropská legislativa v Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 však rozlišují spekulativní a zneužívající registrace.

²² Heslo „Reverse domain hijacking“. *Wikipedia*, nedatováno. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Reverse_domain_hijacking> [cit. 30. 3. 2015]

²³ By soud výslovně nepracuje s pojmem typosquatting. Rozhodnutí Krajského soudu v Praze o předběžném opatření sp. zn. Nc 1072/2001-7 ze dne 12. 4. 2001. GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé soutěže na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě 2013, s. 42-43.

²⁴ Heslo „Domain name front running“. *Wikipedia*, nedatováno. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Domain_name_front_running> [cit. 6. 4. 2015]

ústavní zásadou svobody projevu (pokud však stránky nebyly vytvořeny např. za účelem poškození soutěžitele).²⁵

5. Principy ochrany doménových jmen

Ještě než se začneme konkrétně zabývat řešením sporů o doménová jména v České republice, tak je ještě třeba se podívat na zcela zásadní hmotné právní principy, na základě nichž bývají tyto spory rozhodovány a na konkrétní skutečnosti, které bývají při řešení sporů zohledňovány. Vzhledem ke globální povaze internetu je česká úprava a rozhodovací praxe silně ovlivněna zahraničními úpravami a proto se v této části nebudu omezovat pouze na české prostředí.

V doménových sporech jde často o to prokázat, že držitel domény se dopustil nežádoucí praktiky cybersquattingu a že tím porušil právo žalobce. Aby k takovému porušení došlo, tak doménové jméno (1.) musí být shodné nebo zaměnitelné se starší ochrannou známkou nebo jiným chráněným označením, k němuž má žalobce právo, (2.) držitel na něm nemá žádný oprávněný zájem (zejm. nemá se jménem žádnou spojitost a neprovozuje na dané doméně žádné stránky) a (3.) držitel si jej zaregistroval ve zlé víře.²⁶ Zde je třeba zdůraznit, že však stále platí pravidlo „kdo dřív přijde, ten dřív registruje“ a nezkoumá se (nebo přesněji: by se zkoumat neměla) velikost, významnost či důležitost subjektu. Uveďme si to na příkladu pana Uzi Nissana (resp. jeho malé společnosti Nissan Computer), který vyhrál dlouholetý spor o doménu nissan.com nad globálním výrobcem automobilů Nissan Motor.²⁷ Na doménu v tomto sporu zjevně má nárok oba subjekty, ale rozhodl princip „kdo dřív přijde, ten dřív registruje“, který svěřil společnosti Nissan Computer. Uplatňuje se tedy

²⁵ Příkladem mohou být zahraniční spory o doménová jména wizzairsucks.com nebo walmartcanadasucks.com. PULZER, Martin. Doménová jména jako ochranné známky a jejich ochrana. Praha, 2013. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního. Vedoucí práce Michal Růžička.

²⁶ Zde volně vycházím z úpravy obsažené v čl. 4a pravidel Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (dále jen „UDRP“) vydaných ICANN. Dostupná z WWW: <<https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>> [cit. 6. 4. 2015]. Srov. i Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, který v zásadě tuto úpravu přebírá, až na zcela zásadní detail, že 2. a 3. podmínka nemusí být splněna kumulativně, ale alternativně. Pro detailní komparaci úprav tohoto tzv. cybersquattingového testu viz NÝVLTOVÁ, Petra. *Cybersquattingový test v evropském hard law*. Praha, 2014. Univerzita Karlova, Právnická fakulta, VII. ročník SVO. Dostupný z WWW: <<http://svoc.prf.cuni.cz/sources/7/17/319.pdf>> [cit. 6.4.2015] Ještě dodejme, že nová česká Pravidla alternativního řešení sporů o doménu .cz rovněž uvádí podmínky 2. a 3. jako alternativní.

²⁷ Detaily případu lze nalézt zde: Heslo „Nissan Motors vs. Nissan Computer“. *Wikipedia*, nedatováno. Dostupný z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Nissan_Motors_vs._Nissan_Computer> nebo z pohledu pana Nissana zde: Uzi Nissan, Nissan vs. Nissan. *Digest.com*, nedatováno. <http://www.digest.com/Big_Story.php> [oboje cit. 6. 4. 2015]

zároveň obecná zásada právní bdlosti *vigilantibus iura scripta sunt*, kterou vyslovil i Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku sp. zn. 3 Cmo 460/2005 ze dne 15. února 2006.²⁸

Oprávněným zájmem však nemusí být pouze ochranná známka, píjmení i jiné oznaení, ale mže se jednat i o další typ pípadů, které výslovně uvádí jak l. 21 Na ízení Komise (ES) . 874/2004, tak Pravidla UDRP v l. 4c. Zaprvé se jedná o situaci, kdy držitel užíval doménové jméno k propagaci výrobků i služeb ještě předtím, než se dozvěděl o sporu i se prokazatelně takovému užívání pípravoval. Zadruhé jde o pípad, kdy je držitel doménového jména pod tímto jménem obecně znám, i když k němu nemá ochrannou známku i jiné právo. Tětím výslovně uvedeným pípadem oprávněného zájmu mže být stav, kdy držitel užívá doménu k oprávněným nekomerčním a ospravedlnitelným účelům, aniž by usiloval o dosažení zisku, vyvolání omylu uživatelů i poškození pověsti držitele ochranné známky (mže se například jednat o fanouškovské stránky i neoficiální informační stránky shodné se zempisným oznaením²⁹).

Co se týká zlé víry, tak Pravidla UDRP v l. 4b, Na ízení . 874/2004 v l. 21 i nová Pravidla alternativního ešení sporů o doménu .cz v l. 3.4. uvádí některé její píklady, které se liší jen v detailech. Zejména se tedy bude jednat o zlou víru v následujících pípadech: (1.) okolnosti nasvědčují tomu, že držitel získal doménu primárně za účelem jejího prodeje nebo pronájmu stžovateli i jeho konkurentovi za cenu vyšší, než byly poizovací náklady; (2.) hlavním účelem registrace bylo zabránění majiteli ochranné známky doménu využívat, pokud se držitel (i.) takového nekalého jednání dopustil opakovaně nebo (ii.) dané doménové jméno neužíval nejméně po dobu dvou let od jeho registrace;³⁰ (3.) hlavním účelem registrace bylo poškození podnikání konkurenta; (4.) jméno domény bylo držitelem úmyslně použito s cílem pílákat uživatele na své stránky za účelem dosažení zisku (např. prost ednictvím umístění reklamy).³¹ Dále lze v doménových sporech

²⁸ „Je v cí každého, nakolik pro něho významné a již registrované oznaení bude chránit v prost edí internetu i tak, že si pro sebe zajistí i oznaení s ním jakkoliv související. Ze zjištění odvolacího soudu vyplynulo, že až do roku 2004 žalobce měl stejnou možnost jako žalovaný si pro sebe doménu ... zajistit, což však neučinil a je proto zejmé, že jí zásadnější význam jako takové (resp. uvedenému oznaení) ani nepřikládal.“

²⁹ Zde se však skutečně nesmí jednat o stránky parazitující na zempisném oznaení. K tomu více viz TELEČ, Ivo. Cybersquatting formou neoprávněného útoku na název obce prost ednictvím doménového oznaení. asopis pro právní vědu a praxi, Brno: Masarykova univerzita, 2000, Ro . 8, . 3, s. 314-324. JANSÁ, Lukáš. Domény měst a obcí. *Právo IT*, 26. 2. 2008. Dostupný z WWW: <<http://www.pravoit.cz/article/domeny-mesta-obci>> [cit. 10. 4. 2015]

³⁰ Úprava podle Na ízení Komise (ES) . 874/2004 je v tomto bodě lehce odlišná od Pravidla alternativního ešení sporů o doménu .cz, které zde parafrázuji.

³¹ Na ízení Komise (ES) . 874/2004 v l. 21 uvádí navíc ještě jeden pípad – situaci, kdy je „jméno domény osobním jménem, u něž neexistuje prokazatelná vazba mezi držitelem jména domény a registrovaným jménem domény.“

pohlédnout k jakýmkoliv dalším okolnostem sv d ícím o zlé v li držitele jako je například pasivita držitele domény (nevyužívání doménového jména po delší dobu), hromadná i opakovaná registrace známých doménových jmen bez legitimního ú elu, asová korelace s jinou událostí, jež se nejev í jako náhodná³² i jiná obdobná p íliš velká shoda náhod³³ apod.

6. Spory o doménová jména v eské republice

Jak už bylo e eno, vzhledem k absenci zákonné právní úpravy jsou jedinými pravidly upravujícími registraci a další nakládání s eskou národní doménou *Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz* (soft law) vydávaná CZ.NIC, s jejichž aktuální verzí ú innou od 1. b ezna 2015 budu v této ásti pracovat. Tato Pravidla a jejich zm ny bývají ovliv ovány p edevším ty mi zdroji: pravidly zast ešující organizace ICANN,³⁴ evropskou legislativou, eskou legislativou a v neposlední ad judikaturou eských soud .

I p i neexistenci výslovné hard law úpravy domén platí, že výkon práv a povinností ze soukromoprávních vztah musí být v souladu s dobrými mravy a oprávn ěnými zájmy t etích osob, tudíž se p i doménových sporech aplikují stávající právní instituty, zejm. ochrana práv spojených s ochrannou známkou,³⁵ ozna ěním p vodu, obchodní firmou, jménem a

³² To byl p íklad domény sberbank.cz, kterou si registroval Pavel Juránek jen n kolik dní poté, co ruská banka Sberbank oznámila expanzi do východní Evropy a p edstíral, že na stránce provozuje odpadové hospodá ství, na ež si pozd ji založil i Sberbank s.r.o. Spor poté v rozhod ím ízení p ed Rozhod ím soud p í HK R A AK R vyhrála Sberbank. Pavlu Juránkovi nep idal ani fakt, že už v minulosti okupoval doménové jméno telefonica.cz. HOVORKA, Ji í. Sberbank vyhrála spor o doménu. Trik se Sberbank nepomohl. *Aktuáln .cz*, 8. 4. 2014. Dostupný z WWW: <<http://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/sberbank-ziskala-jednoduchou-domenu-porazila-sber-bank/r~f746fa36be6511e3b6f8002590604f2e/>> Anonymizovaný Rozhod í nález . 00266 dostupný z WWW: <<http://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00266.pdf>> [oboje cit. 7. 4. 2015]

³³ „...žalovaná strana vznikla jen n kolik dn p edtím, než na ni bylo sporné jméno p evedeno, a to krátce poté (po dvou m sících), co p edchozí držitel obdržel písemnou výzvu strany žalující o p evodu sporného doménového jména, kdy p i zohledn ní celosv tové proslulosti strany žalující, se jedná o p íliš velkou shodu náhod!“ Rozhod í nález Rozhod ího soudu p í HK R a AK R . 00262, s. 3. Dostupný z WWW: <<http://domeny.soud.cz/html/cz/adr/decisions/00262.pdf>> [cit. 7. 4. 2015]

³⁴ P edevším již výše citovaná Jednotná pravidla ešení spor o doménová jména pro gTLD - Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy, která n které státy doslovn p ebírají i pro své národní domény (nap . Irsko, Austrálie, Mexiko). GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé sout že na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opav 2013, s. 24. Pravidla jsou dostupná z: <<https://www.icann.org/resources/pages/policy-2012-02-25-en>> [cit. 6. 4. 2015]

³⁵ Podle zákon . 441/2003 Sb. o ochranných známkách a . 221/2006 Sb. o vymáhání práv z pr myslového vlastnictví. Použití známkoprávní ochrany je ovšem limitováno principem speciality (nelze se domoci ochrany, pokud n kdo nabízí na své domén jiné výrobky i služby) a teritoriality (shodné ochranné známky mohou být registrovány v r zných státech r znými subjekty, pro celosv tov jedine ná doménová jména však toto neplatí a uplatí se tedy princip „kdo d ív p ijde, ten d ív registruje“). N které subjekty si dokonce registrují samotné domény u Ú adu pr myslového vlastnictví jako ochranné známky. K tomu detailn viz GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé sout že na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opav 2013, s. 28-36.

p íjmením fyzické osoby apod. nebo ochrana proti nekalosout žnímu jednání.³⁶ D ležitou roli také hraje judikatura vyšších obecných soud v doménových sporech, kterou se v následujících oddílech rovn ž budu zabývat.

Nároky, kterých se mohl žalobce p ed soudem ve sporu o doménové jméno domáhat, byly ještě donedávna dva a to (1.) nárok zdržovací, tedy, aby se držitel doménového jméno zdržel porušování i ohrožování práv žalobce a (2.) nárok odstra ovací, tedy, aby následky narušení práv byly odstran ny (srov. § 4 odst. 1 zákona . 221/2006 o vymáhání práv z pr myslového vlastnictví; § 2988 OZ). Druhý nárok však zpochybnil Nejvyšší soud ve svém kontroverzním rozsudku sp. zn. 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19. dubna 2012, který jsem zmi oval již ve 3. ásti této stati. CZ.NIC v návaznosti na tento judikát stanovil v l. 19.1. Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz, že pokud rozhodnutí soudu „stanoví povinnost zrušit registraci doménového jména a neukládá zároveň povinnost p evodu Doménového jména, sdružení CZ.NIC po dobu 1 m síce od takového zrušení registrace neumožní op tovnou registraci téhož doménového jména jiné osob , než osob , která se zrušení registrace v i držiteli domáhala, p ípadn t etí osob , na kterou taková osoba toto své právo písemn p evedla.“

6.1 Spory mezi CZ.NIC a držitelem doménového jména

Tyto spory mohou být na základ volby držitele doménového jména ešeny Rozhod ím soudem p i Hospodá ské komo e eské republiky a Agrární komo e eské republiky (dále jen „Rozhod í soud p i HK R a AK R“). CZ.NIC bude pravomoc tohoto soudu akceptovat za p edpokladu, že rozhod í ízení bude konáno t emi rozhodci v Praze v eském jazyce podle platného ádu rozhod ího soudu, bez vylou ení ústních jednání a rozhod í nález bude pro ob strany kone ný a závazný. Pokud nebude držitelem zvolen tento rozhod í soud, bude spor ešen obecnými soudy.³⁷

Nicmén v praxi se tyto spory p íliš nevyskytují, CZ.NIC bývá v n kterých p ípadech pouze v postavení druhého žalovaného. Soudy pak v p ípad úsp chu žalobce d íve (do již zmi ovaného rozsudku NS sp. zn. 23 Cdo 3407/2010) judikovali tak, že prvnímu

³⁶ Použitelných pro doménová jména je hned n kolik typ jednání ozna ovaných jako nekalá sout ž podle § 2976 odst. 2 OZ zejm. pak klamavé ozna ení zboží nebo služby, vyvolání nebezpe í zám ny, zleh ování i parazitování na pov sti.

³⁷ Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz ú inná od 1. 3. 2015, l. 23.1. Dostupný z WWW: <https://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_Pravidla_ADR_20150301.pdf> [cit. 3. 4. 2015]

žalovanému (držiteli) byla uložena povinnost zdržet se užívání doménového jména a CZ.NIC jako druhý žalovaný má povinnost provést změnu registrace držitele domény, aby jako držitel byl zapsán žalobce.³⁸

6.2 Spory mezi držitelem doménového jména a třetí osobou

6.2.1 Ešení spor formou rozhod ího ízení

Až donedávna (p esn od 1. srpna 2004 až do 28. února 2015) byla sou ástí Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz tzv. rozhod í ve ejná nabídka.³⁹ Prost ednictvím ní inil držitel domény rozhod í nabídku v í nespecifikovanému okruhu st žovatel a zavazoval se pod ídit pravomoci Rozhod ího soudu p í HK R a AK R, pokud t etí osoba vyjád í v íli podrobit se pravomoci tohoto soudu tím, že u n j zahájí spor. Bylo tedy íst na úvaze t etí osoby, zda spor zahájí p ed rozhod ím nebo obecným soudem. V tomto p ípad se jednalo o standardní rozhod í ízení⁴⁰ a nález tak nebylo možné až na výjimky p ezkoumat obecnými soudy a navíc bylo možné se dovolávat í jiných nárok , než p evodu doménového jména.

Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013 však tuto praxi zpochybnil, když dovedil, že takovýto zp sob sjednávání rozhod í smlouvy je hned z n kolika d vod v rozporu se zákonem. Jednak zde k uzav ení rozhod í smlouvy chyb í oboustranný konsenzus, nebo t etí strana nijak neoznamovala p íjetí nabídky držiteli domény, ale pouze podávala rozhod í žalobu. Ke vzniku smlouvy je však zapot ebí potvrzení ze strany navrhovatele. Dále bylo problematické, že jakákoliv ve ejná nabídka byla podle § 277 zákona . 513/1991 Sb. obchodního zákoníku odvolatelná, což v tomto p ípad nebylo možné. V neposlední ad nebyl návrh obsažený ve smlouv o registraci domény nikterak zve ejn n a nemohlo se tedy jednat o ve ejnou nabídku. V návaznosti na tento rozsudek tedy od 1. b ezna 2015 není možné projednávat spory o doménová jména v rozhod ím ízení u Rozhod ího soudu p í HK R a AK R.

³⁸ Viz nap í. spor o doménu ostrava.cz. Rozhodnutí Krajského soudu v Ostrav í. j. 5 Cm 85/2001-64.

³⁹ P esn í byla v t chto Pravidlech v í. 24.2. pouze zmín na a její úplné zn ní bylo obsaženo v dokumentu „Pravidla alternativního ešení spor í“, který tvo í nedílnou sou ást Pravidel registrace.

⁴⁰ Na rozdíl od ešení spor í domény .eu í gTLD, kde možnost rozhod ího ízení není, ale nabízí se pouze mimosoudní (alternativní) ešení spor í (ADR) í ízení p ed obecným soudem.

A koliv je možnost tohoto typu řízení již v dnešní době minulostí a přestože jsem v textu práce již několikrát spor před rozhodlým soudem zmínil, tak přesto ještě uvedu me jeden nedávný (2011) případ: jednalo se o spor o doménová jména ministerstvo-spravedlnosti.cz, obvodnisoud.cz, okresnisoud.cz, mestskysoud.cz, krajskysoud.cz, vrchnisoud.cz a nejvyššisoud.cz, které přivedn držela společnost Realtime Investments Inc. Ministerstvo spravedlnosti si tato doménová jména nárokovalo a bylo ve sporu úspěšné (společnost Realtime Investments Inc. byla uložena povinnost převést doménová jména ve prospěch ministerstva). Rozhodlým soudem přikázal HKR a AKR totiž dospět k závěru „že názvu ministerstvo spravedlnosti je třeba přiznat ochranu podle předpisů o ochraně práva právnické osoby na ochranu jejího názvu, a to s přihlédnutím k zvláštní povaze ministerstva jako organizační složky státu, která má zákonem stanovený název. K těmto závěrům dospěl soud, i pokud jde o podstatné části názvů jednotlivých soudů.“⁴¹

6.2.2 Alternativní řešení sporů

Nově od 1. března 2015 se součástí Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz stala Pravidla alternativního řešení sporů (jež jsou založená na velice podobných principech jako Pravidla UDRP a Pravidla pro alternativní řešení sporů o domény .eu, viz 5. část této stati). Alternativní řešení sporů tímto způsobem není rozhodlým řízením dle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodlým řízení a výkonu rozhodlých nálezů, ale rovněž bude probíhat na platformě spravované Rozhodlým soudem přikázal HKR a AKR. Držitel doménového jména se zavazuje se mu podřídit, pokud si tento způsob řešení navrhovatel zvolí. Na rozdíl od rozhodlých řízení se v něm není možné domáhat ni čeho jiného, než zrušení registrace doménového jména nebo jejího převodu, zejm. tedy nelze nárokovat náhradu nákladů řízení a náhradu škody. Toto rozhodnutí navíc není exekučním titulem pro výkon rozhodnutí a nepředstavuje překážku probíhajícího řízení v téže věci a ukončení sporu není překážkou v věci rozhodnuté. S těmito nároky se tedy lze v případě řešení sporu i po jeho ukončení obrátit na obecný soud. Tento systém řešení sporů je závazný pro držitele, kteří si své doménové jméno registrovali i jeho platnost prodloužili 1. března 2015 a později.⁴²

⁴¹ Ministerstvo spravedlnosti vyhrálo spor o webové domény. *Beck-online*, nedatováno. Dostupný z [www: <https://www.beck-online.cz/ministerstvo-spravedlnosti-vyhralo-spor-o-webove-domeny/>](https://www.beck-online.cz/ministerstvo-spravedlnosti-vyhralo-spor-o-webove-domeny/) [cit. 10. 4. 2015]

⁴² Pravidla alternativního řešení sporů. Příloha 3 Pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz. Dostupný z WWW: [<https://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_Pravidla_ADR_20150301.pdf>](https://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_Pravidla_ADR_20150301.pdf) [cit. 8. 4. 2015]

V případě alternativního řešení sporu se postupuje v souladu s řádem pro řešení spor o doménu .cz.⁴³ řešení probíhá elektronicky, bez přítomnosti stran na on-line platform provozované Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR. Spory řeší buďto jeden expert nebo panel tří expertů.⁴⁴ Náklady řízení (zejm. poplatky za řízení a náklady spojené s právním zastoupením) si nese každý z účastníků sám a jak už bylo řečeno, tak nelze v rozsudku připisovat jejich náhradu. Tento nárok musí účastníci uplatnit jedině u obecných soudů. Až praxe ukáže, zda tento fakt nepovede k šikanózním žalobám namířeným proti oprávněným držitelům domén, kteří by se (zvláště v případě malých subjektů a fyzických osob) v důsledku sporu mohli dostávat do finančních potíží. Poplatky za řízení a náklady právního zastoupení totiž mnohonásobně převyšují například samotné poplatky za registraci a správu domény.

Závěrem této části ještě zmíním, že Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR rovněž patří mezi akreditovaná soudišta pro mimosoudní řešení sporů o domény gTLDs a je jediným soudištem pro mimosoudní řešení sporů o domény .eu (v obou případech si žalobce může vybrat, zda se se svým sporem neobrátil k běžnému soudu, držitel domény se stejně jako u české domény musí výběr podvolit).

6.2.3 Soudní řešení sporů

A už žalobce zvolí možnost alternativního řešení sporů nebo ne, tak má vždycky možnost (a to i bez řízení) se obrátit na obecné soudy. U nich je výhodou, že mohou v rozsudku připisovat úspěšné straně náhradu nákladů řízení a rovněž mohou rozhodovat o náhradě škody, vydání bezdovodného obohacení, i případném zadostiučinění, byla-li zásahem do práv způsobena nemajetková újma.⁴⁵ Nevýhodou na druhou stranu může být délka řízení a jeho menší pružnost. Přesto řešení sporů před obecnými soudy v České republice drtivě převládá.⁴⁶

⁴³ Dostupný z WWW: <http://domeny.soud.cz/html/cz/adr/adr_rules/rad2015.pdf> [cit. 8. 4. 2015]

⁴⁴ „Spory jsou řešeny jediným Expertem určeným Správcem (Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR – pozn. autora). Pokud Strana, která takový postup navrhne, uhradí zvýšené poplatky, může být spor řešen Panelem Expertů, případně v takovém případě každá ze Stran jmenuje jednoho Experta a předsedajícího Experta jmenuje Správce.“ § 9 odst. 2 řádu pro řešení sporů o doménu .cz

⁴⁵ § 5 zákona č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv z práva duševního vlastnictví.

⁴⁶ PELIKÁNOVÁ MACGREGOR, Radka. *Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě*. Ostrava: Key Publishing s.r.o. 2012, s. 210.

Pokud se žalobce rozhodne vymáhat svá práva na základě zákona č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv z práva duševního vlastnictví (zpracovává směrnicí EP a Rady č. 2004/48/ES z 29. dubna 2004), tak bude § 6 tohoto zákona v první instanci v činnosti příslušným soudem (od 1. ledna 2008) Městský soud v Praze, ve druhé instanci pak logicky Vrchní soud v Praze. Při těchto řízeních Městský soud v Praze rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců. V tomto případě se nejedná o porušení práv vyplývajících z ochranné známky žalobce.

Spory o doménová jména však lze rovněž vést na základě odlišných práv, než jsou ta z práva duševního vlastnictví. V praxi využitelná a často využívaná bude především úprava ochrany před nekalosoutěžním jednáním, případně ochrana názvu a pověsti právnické osoby, popř. lze uvažovat i o právu na ochranu osobnosti⁴⁷ i o právu k autorskému dílu. V takových případech se bude v činnosti příslušnost soudu určovat podle obecné úpravy obsažené v § 9 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, přičemž ve většině případů budou v první instanci v činnosti příslušné krajské soudy.

Po objasnění procesních záležitostí nyní závěrem zmíníme alespoň tři důležité i pozoruhodné spory, které se před českými soudy objevily:

ceskapojistovna.cz⁴⁸

V tomto případě proběhlo řízení jak v prvním, tak ve druhém stupni a jednalo se o vbec první případ nuceného převodu domény na základě soudního rozhodnutí.⁴⁹ Již prvoinstanční soud rozhodl, že tím, že si pro sebe žalovaný registroval předemtné doménové jméno, tak porušil práva k obchodní firmě i ochranným známkám. Žalovaný svým jednáním znemožnil žalobci prezentovat jeho nabídku služeb prostřednictvím internetu. Soud rovněž poukázal na zjevně spekulativní záměr žalovaného, který při jednání o převodu domény požadoval částku, jež mnohonásobně převyšovala výši nákladů spojených s registrací doménového jména. V odvolacím řízení se pak soud vypořádal s námitkou odvolatele (žalovaného), že doménové jméno zní „ceskapojistovna“, zatímco obchodní firma a text v ochranných známkách zní „ česká pojišťovna“. Soud dovedl, že znění doménového jména je totožné,

⁴⁷ Příkladem může být spor o doménu dagmarhavlova.cz, na níž byly provozovány pornografické stránky. GONGOL, Tomáš. *Právní aspekty nekalé soutěže na internetu*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě 2013, s. 48.

⁴⁸ Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 293/2003-64 ze dne 10. 8. 2004 o odvolání prvního žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2003 č.j. 2 Cm 290/2001-39.

⁴⁹ Přednáška JUDr. Ing. Michala Matějky přednesená v rámci přednášky Úvod do práva informačních a komunikačních technologií na Právnické fakultě Univerzity Karlovy dne 4. 12. 2014.

nebo technické možnosti oznaování v internetové síti neumožují používat diakritiku. A dále uvedl, že „Oproti právu žalobce [...] nestojí relevantní rovnocenné (event. ještě silnější) právo žalovaného, časová priorita v přihlášení u registrátora k uznání práva prvního žalovaného nepostačuje.“

bilezbozi.com⁵⁰

V tomto sporu z roku 2002 se provozovatel stránek bilezbozi.cz domáhal ochrany před nekalosoutěbním jednáním ve formě parazitování na pověsti ze strany držitele domény bilezbozi.com. Neobstála argumentace žalovaného tím, že označení bílé zboží je druhové a tudíž obecné, a že díky „.cz“ a „.com“ mají dostatečné rozlišovací schopnosti. Soud shledal, že „za nekalosoutěbní je třeba považovat jednání podnikatele B, který vstoupil na shodný trh poté, co se podnikatel A se svojí zapsanou obchodní firmou, se zaregistrovanou ochrannou známkou a doménou a na vlastní náklady vytvořenou databází již dlouhodobě prezentoval na trhu České republiky pro určité konkrétní druhy výrobků, přičemž podnikatel B pro svoji databázi zkopíroval některé z údajů v nabídkách zboží podnikatele A a následně zaregistroval doménu, jejímž základem je slovo tvořící kmen obchodní firmy podnikatele A a jež je souasně chráněna zapsanou ochrannou známkou. Tímto jednáním byly naplněny jak znaky generální klauzule nekalé soutěže, tak znaky skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.“ Žalobce sice získal přiměřené zadostiučinění, ale české soudy zároveň potvrdily, že nemají pravomoc rozhodovat o doméně .com.

wacom.cz⁵¹

Tento nedávný případ je zajímavý tím, že se nejednalo o cybersquatting, ani o neznámou malou společnost, jež by se snažila výhodně prodat okupované doménové jméno velké společnosti, ale o následky ukončené spolupráce mezi zahraničním výrobcem a vlastníkem ochranných známek a českými distributory. Čeští distributoři totiž i po ukončení spolupráce se společností WACOM používali předešlou ochrannou známku k obchodování na internetu a jeden z nich udržoval registraci takové domény. Prvoinstanční, odvolací i dovolací soud následně vyhovly žalobci a uložily jednomu z žalovaných povinnost převést doménové jméno na žalobce.

⁵⁰ Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 447/2006 ze dne 3. 5. 2006.

⁵¹ Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 4407/2011 ze dne 28. 2. 2012.